

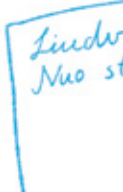
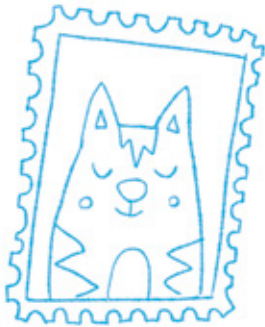
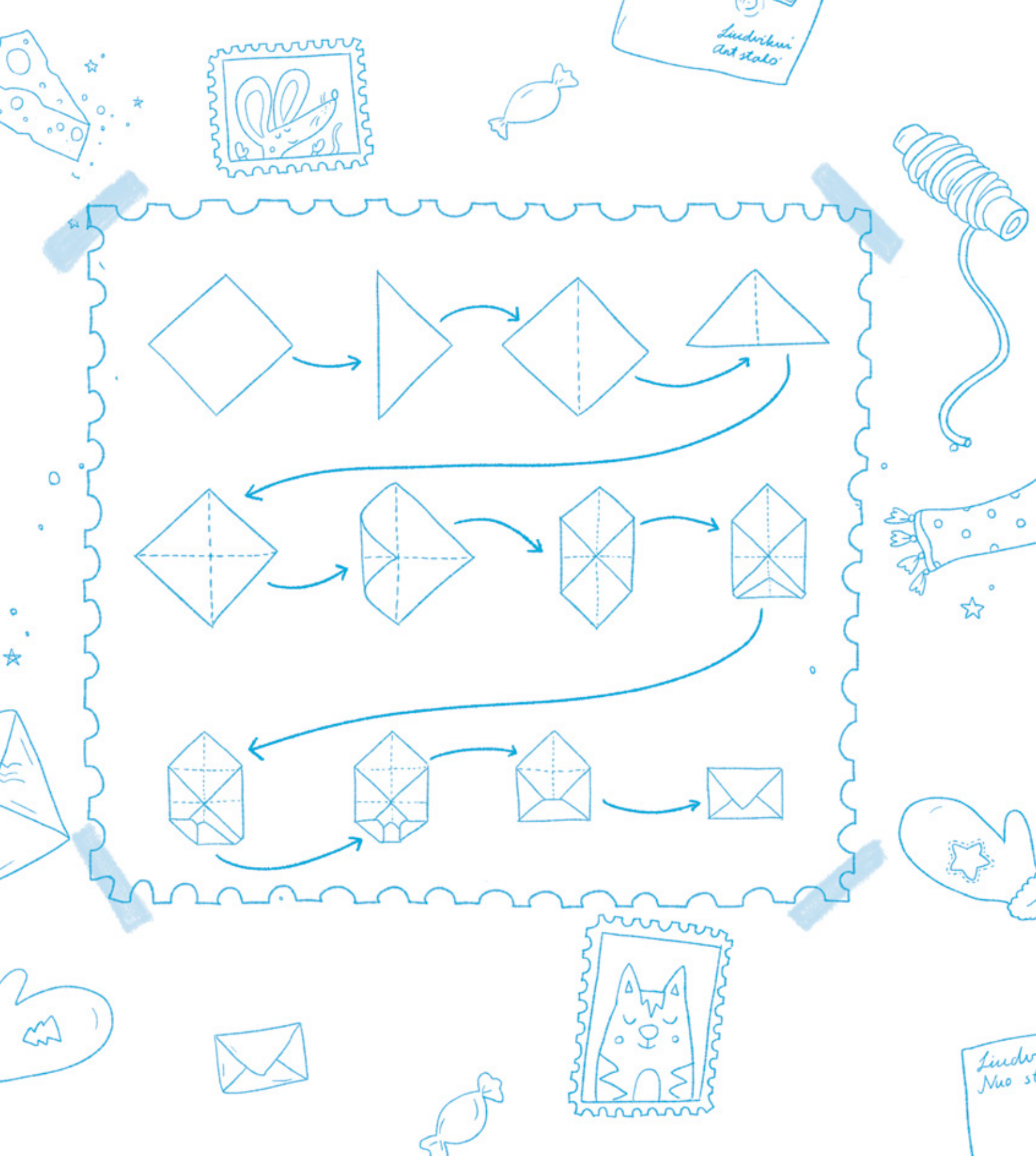
Ignė Zarambaitė

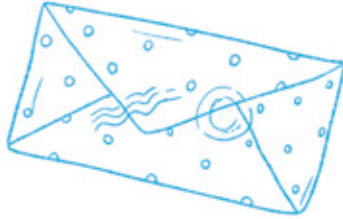
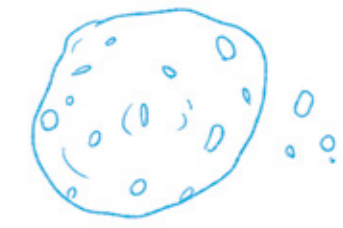
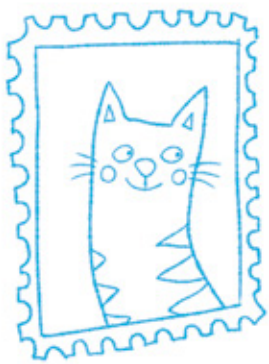
Slapta laiškų rašymo agentūra

Ilustravo
Greta Alice

*Slapta
laiškų rašymo
agentūra*

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas. Ignė Zarambaitė. 2020

© Iliustracijos. Greta Alice. 2020

© Leidykla „Nieko rimto“. 2021

ISBN 978-609-441-714-6

Ignė Zarambaitė

Greta Alice

Slapta laiškų rašymo agentūra

Vilnius
2021

Turinys

Įžanga 7

Nuo ko viskas prasidėjo 10

Apie peles ir žmones 15

Kaip atsirado SLRA 26

Apie planą A 30

Apie planą B 35

O kas toliau? 44

Žvalgyba 50

Tai koks tas planas C? 61

Kaip Florijonas tapo floristu 68

Kai iš blogo išeina kai kas gero 71

Laimingas guzas 75

Kalėdos 83

Ižanga

Nedidelio miestelio sename pašte gyvena ir darbuojasi trys pelės:

Berta Ilgauodegė,

Liudvikas Šlaputis

ir Goja. Tiesiog Goja, nes ne visiems pasiseka turėti pavardę.

Reikia pažymėti, ši trijulė – ypatinga. Ne šiaip sau eilinės pelės: per naktis sunkiai triūsia žmonių labui – rūšiuoja laiškus ir siuntinius, o laisvalaikiu dažnai kalbasi apie keistus, įprastoms pelėms visai neįprastus dalykus.

– Kaip manot, kas yra laimė? – kartą paklausė Liudvikas, užvertęs storą knygą be paveikslėlių. – Kartais, rodos, jau suprantu, o paskui vėl susipainioju.

– Apie laimę skaityk neskaitęs, ją turi pats patirti. Sunku paaiškinti... – prakalbo vyriausia pelė Berta. – Laimė yra tada, kai jauti pilnatvę.

– O kas ta pilnatvė? – nesuprato jaunėlis.

– Tai reiškia – gyventi visavertiškai. Kai yra visko, ko reikia.

– Pavyzdžiui?

– Na, pats pagalvok, kas tau visų svarbiausia?

– Tu, Goja ir paštas.

– O kas dar? Kada tavo vidus džiaugiasi?

– Kai drauge skaitom knygas, geriam karštą šokoladą ir kalbamės, kaip dabar. Ir kai sugalvoju ką nors nauja. Tada tiesiog spurdu iš džiaugsmo! Taip! Kai galva pilna idėjų, jaučiu tikrą pilnatvę, pilnesnės nė negali būti!

– O tu, Goja?

Ši neskubėdama išgėrė ir išlaižė puodelį su karštu saldžiu gėrimu, išsišiepė ir tarė:

– Man pilnatvė yra šiltas guolis ir pilnas pilvas. Ir dienos, kupinos nutikimų.

Mąsliai pavarčiusi akis Berta pasiteiravo:

– Pašte turi savo guolį, maisto, bet nutikimų čia nedaug. Sakyk, ar nepasigendi ankstesnio gyvenimo gatvėje?

– Kartais. Šiek tiek. Bet nenorėčiau grįžti atgal, kasdien rizikuoti gyvybe dėl gardesnio kąsnio. Užtenka, kad kartais išlendu apsižvalgyti. Dabar mano namai – paštas. O jūs – mano šeima. Bet to, turiu krūvą nuotykių

knygų. Ir tikiu, kad anksčiau ar vėliau įvyks kas nors neįprasto ir įdomaus.

Po valandėlės Liudvikas priminė:

– Ilgauodege, juk pati dar nepasakei, kas tau yra pilnatvė.

– Ak, tai aš gerai žinau. Pilnas paštas laiškų ir pilna širdis meilės! Be meilės nebūtų nieko!

Štai tokios skirtingos, savaip išmintingos šios pelės. Argi gali jų gyvenimas būti nuobodus? Goja buvo teisi, jų laukė įdomus nuotykis. Tik gerokai vėliau, kai pašte jau daug kas buvo pasikeitę...

Nuo ko viskas prasidėjo

O prasidėjo viskas tą naktį, vėly rudenį, miestelio gyventojams kietai įmigus. Šaligatvių pakraščiais šiureno nukritę medžių lapai. Tas paslaptingas neramus šiurenimas, regis, skverbėsi visur. Net per storas mūrines pašto sienas. Pelės tokiu metu kaip visuomet darbavosi, bet irgi kažką pajuto.

Berta apžiūrinėjo siuntinius niurnėdama, kad tas ir anas blogai supakuotas, netiksliai pasvertas.

– Tik pamanykit, šiam trūksta pašto ženkle! – skėstelėjo letenėlėmis. – Visi tokie išsiblaškę. Gal dėl artėjančių švenčių?..

– Kalėdos tik po dviejų mėnesių, – nuo viršutinės lentynos pasigirdo duslus nuilsusio Liudviko balsas.

– Bet jau šitiek siuntinių!

– Siuntinių, siuntinių... Jie sunkūs, nuobodūs ir dar pavojingi. Užtat laiškų – visai mažai. Pameni, Berta, anksčiau jų būdavo kupetų kupetos!

Berta į skverną pasivalė akinių stiklus ir vėl užtupdė juos ant nosies galo.

– Na, jei dar pribyrėtų laiškų, tikrai nespėtume visko patikrinti, – tarė.

Liudvikas sužiuro žemyn į Ilgauodegę.

– Ir ką? Štai pasimestų koks siuntinys, ir kas čia tokio?

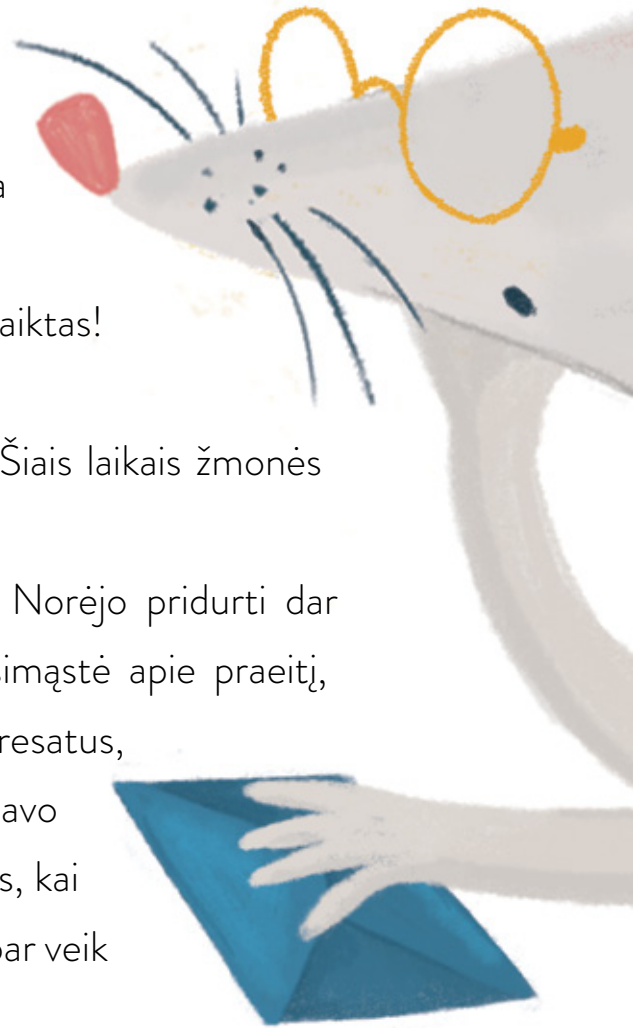
– Ką tu kalbi? Ten gali būti įpakuotas brangus daiktas!

– Laiškai vis tiek svarbiau už daiktus.

– Et, Liudvikai, mažiau kalbų, daugiau darbų. Šiais laikais žmonės bendrauja kitais būdais.

Peliukas parimo ant rudos kartoninės dėžės. Norėjo pridurti dar kažką, bet tik žioptelėjo ir liūdnai atsiduso. Susimąstė apie praeitį, kai rūšiuodavo vokus, atpažindavo kone visus adresatus, jaudindavosi dėl kiekvieno, kuris ilgai negaudavo atsakymo. Prisiminė Emilį. Ir ilgas tingias popietes, kai gerdavo karštą šokoladą ir skaitydavo knygas. Dabar veik niekam nelikdavo jėgų ir laiko.

Berta vis prasimanydavo naujų užduočių. Kai baigdavo stumdyti siuntinius, pasiūsdavo tvarkyti žurnalų, laikraščių, atvirukų. Ir taip be galo. Pašto lentynose pastaruoju metu atsirado visokių keistų, atrodytų, su paštu nesusijusių daikčių: kalendorių, užrašinių, kryžiažodžių,

Tai jau antroji lietuvių rašytojos Ignės Zarambaitės istorija apie pašto peles Bertą Il-gauodegę, Liudviką Šlaputį ir Goją, dar neturinčią pavardės, bet labai svajojančią vieną dieną ją gauti. Šauniosios pelės, pastebėjusios, kad ne visi miestelio gyventojai yra laimingi, nusprendžia jiems padėti. Iš pradžių ne visi gudruolių planai klostosi sklandžiai, bet nuo to tik linksmiau ir įdomiau.

Rašytoja Ignė Zarambaitė skaitytojų ir literatūros kritikų jau įvertinta už vaikams ir paaugliams skirtas knygas „Elzė ir senojo dvaro paslaptis“, „Stebuklingi senelio batai“, „Skudurinukė“, „Juodavandeniai“, „Emilio laiškas“. Literatūrinėje pasakoje „Slapta laiškų rašymo agentūra“ aprašomi nauji sumanių pašto pelyčių, su kuriomis susipažinome knygoje „Emilio laiškas“, nuotykiškai, tačiau abi istorijas galima skaityti ir ne iš eilės. Knygą puošia jaukios ir spalvingos dailininkės Gretos Alice iliustracijos.

Redaktorė Giedrė Kmitienė
Korektorė Erika Merkytė-Švarcienė
Maketavo Miglė Dilytė
Tiražas 2000 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A. LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A. LT-08217 Vilnius

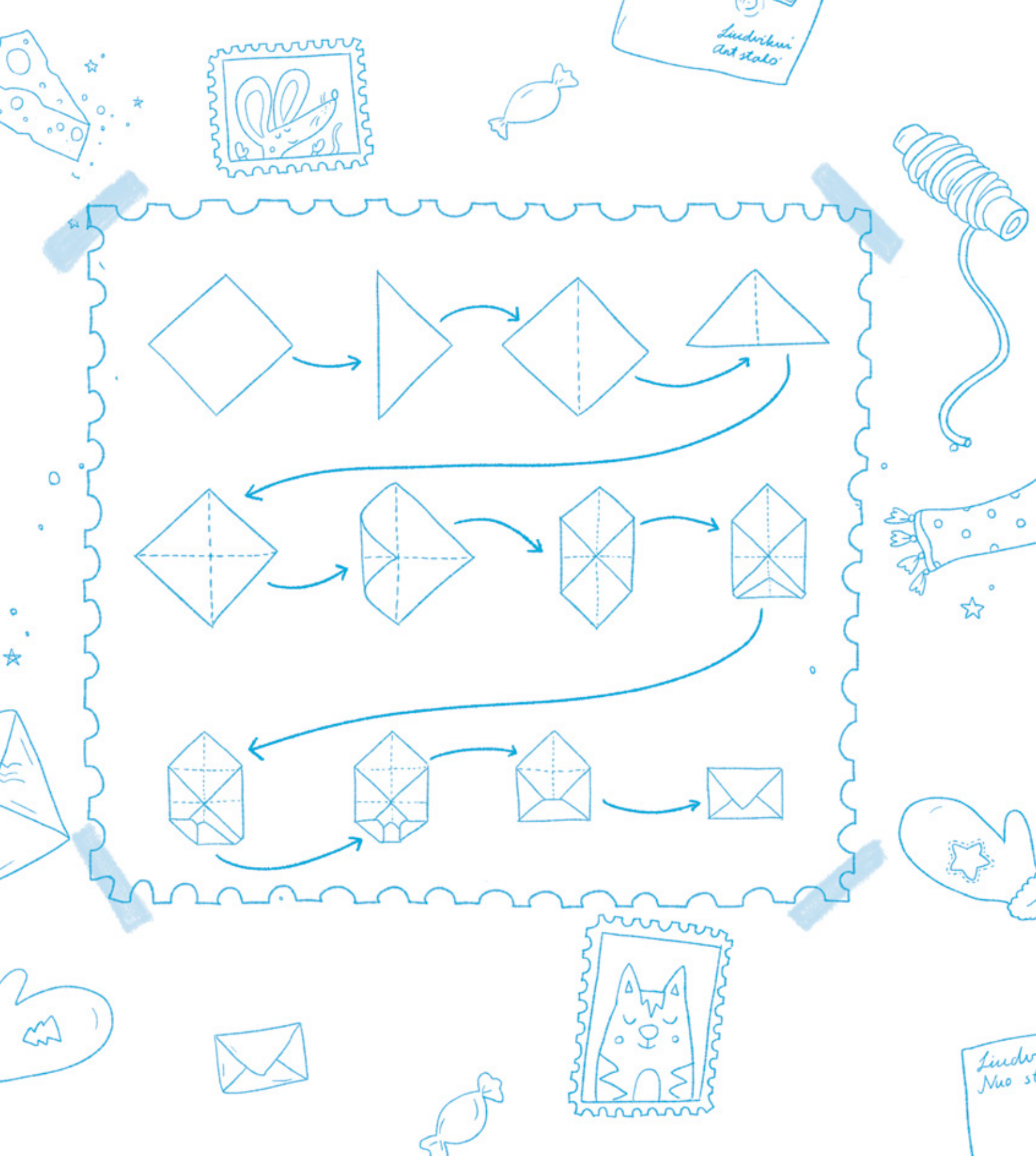

arkan
talo

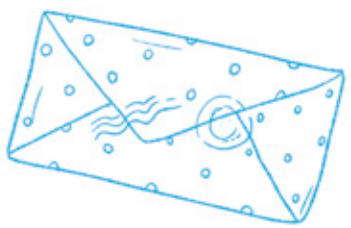
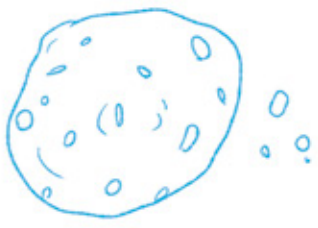
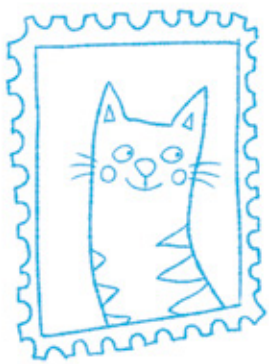
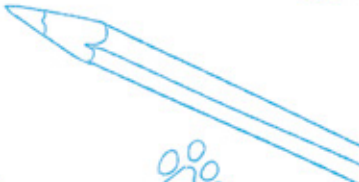
Bertai
& stalcių

Ludvikui
Ant stalo

Ludvikui
Meo st

- Gerai jau. Kaip mes galime padėti tiems žmonėms?
  - Įkursim SLRA! – išpoškino jaunėlis.
  - Ką, ką? – sykiu paklausė Berta ir Goja, abiem tai buvo naujiena.
  - Slaptą. Laiškų. Rašymo. Agentūrą, – aiškiai ir lėtai susakė Liudvikas.
- Nors mintis toptelėjo tik prieš akimirką, jau buvo įsitikinęs, kad ji puiki.*

Tikriausiai žinote, kad laiškus į namus atneša paštininkai. Bet turbūt ne visi girdėjote apie miestelį, kurio pašte kasnakt darbuojasi kuo tikriausios pelės. Jos rūpinasi, kad joks laiškėlis nebūtų pamirštas. Ir smalsauja, kaip sekasi žmonėms. Pasirodo, ne visi miestelyje laimingi, tad jos tuoj pat imasi plano, kaip tai ištaisyti. Žinoma, viską darys savaip ir labai linksmai!

*Kita autorių
knyga:*

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-714-6

9 786094 417146